

at få at vide, hvad det er for aftaler, som man har måttet korrigerer eller opsig i forhold til lande som f.eks. Rumænien, Bulgarien og Moldova. Er det ikke at svigte Danmarks troværdighed i udlandet? Er det ikke pinligt over for vores samarbejdspartnere? Og er det ikke spild af ressourcer at skulle ændre aftaler, der allerede er indgået?

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide, hvad man vil sige, når der, så vidt jeg har fået det oplyst, kommer statsbesøg fra Rumænien og Bulgarien i juni. Hvordan har man tænkt sig at forklare de her nedskæringer og Danmarks rolle i forhold til de pågældende lande?

Endelig til sidst efterlyser jeg svar på, hvilke miljøøkonomiske overvejelser der har været gjort i regeringen, for det er jo noget, man på papiret støtter meget. Har man regnet ud, at det her rent faktisk er en god idé, eller har man skåret i blinde?

Der er mange spørgsmål, der rejser sig, og foreløbig er der meget få svar. Jeg håber, at statsministeren eller miljøministeren er i stand til at give bare nogle af svarene.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er den næste ordfører hr. Morten Helveg Petersen.

Morten Helveg Petersen (RV):

Regeringen skærer kraftigt i støtten til de central- og østeuropæiske lande i 2002 og 2003. Det er ikke småbeløb, der er tale om. Besparelserne på det nye tilsagn for 2002 og 2003 udgør ikke mindre end 1,7 mia. kr. Så meget ligger fast selv efter en noget omtumlet debat eller indledning på debatten i dag.

Det havde klædt regeringen, hvis man havde stået fast og havde turdet stå ved denne nedskæring fra starten. Det havde klædt regeringen, hvis den åbent og ærligt havde stået frem og sagt: Ja, vi skærer kraftigt på støtten til Østlandene, for vi skal bruge pengene til noget andet.

Den prioritering kunne man være uenig i, men det havde i det mindste været ærlig snak. Hvad har vi fået i stedet? Debatten i dag er jo et meget godt udtryk for det forsøg på røgslør, undvigemanøvrer og snakken udenom, som generelt har karakteriseret debatten.

Det hele begyndte, da statsministeren rejste rundt i de baltiske lande i februar og lovede, at regeringen ville øge indsatsen og ikke formindske den. De baltiske landes regeringer må jo sidde tilbage med indtrykket af, at der ikke ville blive skåret her. Da Øststøttestrategien blev

fremlagt af statsministeren på et pressemøde den 23. april, afviste han blankt, at regeringen sparer på Øststøtten. Aktivitetsniveauet var det samme som under den forrige regering, lød påstanden, og det er så den diskussion, vi har haft i dag.

Kl. 21.25

Ved en sløring af principper for tilsagn og bevillinger forsøger man at sprede et røgslør ud over det her, men tilbage står ikke desto mindre, at Øststøtten i form af nye bevillinger er 1,7 mia. kr. mindre for 2002 og 2003, end den ellers ville have været.

Det er utrolig besværligt at forklare, men jeg tror i virkeligheden, at det måske kunne nytte, hvis man prøver at illustrere det med, at man sad i finansministerens stol. Den her politik, der er fremlagt, betyder helt konkret, at finansministeren har 860 mio. kr. mere til rådighed i år og til næste år. Så enkelt er det vel, og så enkelt kan det vel forklares, nemlig forskellen på tilsagn og udbetalinger.

Statsministeren indrømmede i spørgetimen den 30. april, at nye bevillinger i 2002 og 2003 er markant lavere end i den forrige regerings finanslovsforslag. Vi synes, at det er en forkert politik. Vi synes, at regeringens politik på dette område er en politik, der ligger milevidt fra den internationale profil, som Venstre havde, da hr. Uffe Ellemann-Jensen var leder af partiet Venstre. Regeringen foreslår kraftige nedskæringer i Øststøtten, netop som Danmark står på tærskelen til at overtage EU-formandskabet og dermed har ansvaret for optagelsesprocessen.

Vi synes, at Demokratifonden er et særligt afsnit i diskussionen. Den går fra at være ansøgningsstyret, som det hedder i denne her jargon, til at det nu er noget, der skal forvaltes i Udenrigsministeriet. Principielt er det vel egentlig en forkert retning i forhold til regeringens egen politik på området, hvor man jo ikke bryder sig meget om professionalisering og eksperter og den slags ting. Vi kritiserer, at det folkelige element reduceres ved den form for politik, og til gengæld opprioriteres det professionelle element og ekspertvældet. Vi synes, at det er en forkert politik.

Forslaget gør Danmark mindre og er nok desværre udtryk for en generel prioritering fra regeringens side, hvor man skærer på alt, hvad der har med det internationale område at gøre: ulandsbistand, miljøbistand, Øststøtte, miljøbistand til udviklingslande, miljøbistand til Øst-